

og Tidspunkterne for deres Afløvelse m. v., medmindre den indklagede Dommer begærer mundtlig Forhandling, eller Retten af egen Drift anordner saadan. I de øvrige Tilfælde, hvor Initiativet udgaar fra Ministeren, skal mundtlig Forhandling finde Sted, og overalt, hvor dette er Tilfældet, skal Retten inden Forhandlingens Begyndelse tage Stilling til, om Dørene skal lukkes; Retten er herved aldeles frit stillet, cfr. § 29 i Lov om Rettens Pleje, hvorimod efter nærværende Paragrafs 8. Stk. Dommen — som sædvanligt — skal afsiges i et offentligt Retsmøde.

Om Dommerens Adgang til at møde med Sagfører henvises til Bemærkningerne overfor til § 5.

Ved Dommen bliver det udtrykkeligt at fastslaa, om Klagen har været ugrundet eller ej, og i de sidstnævnte Tilfælde bliver der Spørgsmaal om Misbilligelse, Bøder eller endog Afsættelse af Dommeren; hvor dette sidste sker, skal Dommen derhos udtrykkeligt udtale sig om Pensionsspørgsmaalet, der bliver at afgøre efter Regler, som man har søgt at holde saa nær som muligt til de almindelige Forskrifter i Tjenestemandsløven, jfr. Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 §§ 60 og 61. Det bemærkes herved, at Ordene „i den offentlige Mening vanværende Handling“ efter almindelig juridisk Sprogbrug forudsætter, at den paagældende Handling er strafbar, jfr. herved det i nærværende Paragrafs 3. Stk. omhandlede Tilfælde.

At Dommen er endelig og upaaankelig, er ganske særlig under de i Paragrafs 1. Stk. behandlede Forhold yderst paakrævet, men synes overhovedet under Hensyn til Rettens særlige Sammensætning baade rimeligt og ubetænkeligt.

Til § 10.

Ved denne Bestemmelse henlægges ogsaa Spørgsmaal om Afsættelse af en Dommer mod hans Ønske paa Grund af sjælelige eller legemlige Mangler til den særlige Appelret, saaledes at Justitsministeren beordrer Sagen rejst, og denne altid forhandles mundtligt.

Til § 11.

Efter nugældende Ret træffes Afgørelse om Suspension, naar Talen er om en Dommer ved Underret, af Landsrettens Præsident og to af Rettens Medlemmer, og naar Talen er om en Højesterets- eller Landsdommer eller om Præsidenten eller Vicepræsidenten for Sø- og Handelsretten, af Højesterets Præsident og to af Rettens Med-

lemmer. Efter Forslaget er det fundet rimeligt, at ogsaa Spørgsmaalet om Suspension af en Dommer henlægges til den særlige Appelret.

III.

Genoptagelse af Straffesager.

En Begæring om Genoptagelse af en Straffesag kan efter Reglerne i Lov om Rettens Pleje Kapitel 86 dels støttes paa visse Indsigelser mod selve det materielle Grundlag for den tidligere Afgørelse, dels paa det formelle, at vedkommende er domfældt som udeblevet, uden at nu noget andet Retsmiddel staar til hans Raadighed, jfr. § 987.

Medens det i de sidste Tilfælde i § 15 foreslaas at bevare den hidtidige Ordning, hvorefter Begæringen om Genoptagelse maa fremsættes over for den Ret, som har afsagt Dom i Sagen, saaledes at der blot, hvis Genoptagelse nægtes, skal være Adgang til at paakære denne Afgørelse til den særlige Appelret, er det Tanken, at Begæringer om egentlig Genoptagelse — derunder af en Sag om nægtet Erstatning for uberettiget Anholdelse eller Varetægtsfængsel, jfr. Forslagets § 16 — endeligt, jfr. § 14, skal henhøre under denne Domstol.

Det er i saa Henseende formentlig tilstrækkeligt at henvise til de indledende Bemærkninger til nærværende Forslag, idet Erfaringen klart har godtgjort Betydningen af, at disse Spørgsmaal henskydes til et nyt og uafhængigt Organ, der betragter Sagen med friske Øjne, og efter hvis Afgørelse, hvis den falder negativt ud, Kravet om Ro om Sagen med særlig Styrke vil kunne hævedes, hvorved blot skal tilføjes, at Bestemmelsen i § 14 naturligvis ikke sigter paa at udelukke en ny Begæring, hvis et helt nyt Materiale senere kommer frem.

IV.

Lovens Ikrafttræden.

I Forslagets § 17 indeholdes Bestemmelserne om Lovens Ikrafttræden og om Forholdet til ældre Ret.

Særligt bemærkes, at efter Paragrafens sidste Stykke de Begæringer om Genoptagelse af en Straffesag, der er fremsat for vedkommende Ret inden de nye Reglers Ikrafttræden, bliver at behandle efter den tidligere Ordning, hvorimod Forslagets Bestemmelser tænkes anvendt paa senere fremkommende Begæringer, uanset om Genoptagelsesspørgsmaalet allerede tidligere har været paakendt.